

Kom. Praw.-Admin.

- PROJEKT -

Uchwała Nr

Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle
z dnia 2017 r.

w sprawie odpowiedzi na skierowane do Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle przez p. 1.
wezwanie do usunięcia naruszenia interesu prawnego

Na podstawie art. 101 ust. 1 w zw. z art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446 z późn. zm.¹) Rada Miasta Kędzierzyn-Koźle uchwała, co następuje:

- § 1. Przyjmuje się treść odpowiedzi na skierowane do Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle przez p., reprezentowanego przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego wezwanie do usunięcia naruszenia interesu prawnego odnoszące się do podjęcia przez Radę Miasta Kędzierzyn-Koźle uchwały Nr XXXV/308/16 Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle z dnia 27 października 2016 r. zmieniającej uchwałę Nr IX/98/2003 Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle z dnia 22 maja 2003 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kędzierzyn-Koźle – w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.
- § 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle do doręczenia treści niniejszej uchwały p. i do rąk jego pełnomocnika wskazanego w § 1.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na stronie podmiotowej Urzędu Miasta Kędzierzyn-Koźle w Biuletynie Informacji Publicznej.

PREZIDENT MIASTA
prof. ...

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r., poz. 1579 i 1948.

Niniejszy dokument nie bierze
zasady pod względem
formalno-prawnym.

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

załącznik do
Uchwały Nr
Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle
z dnia

Stanowisko Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle w sprawie skierowanego do Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle przez p. wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego.

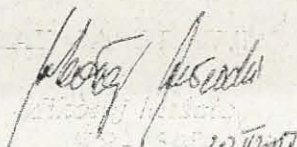
W odpowiedzi na skierowane przez p. wezwanie do usunięcia naruszenia interesu prawnego, którego Skarżący upatruje w podjęciu przez Radę Miasta Kędzierzyn-Koźle uchwały Nr XXXV/308/16 Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle z dnia 27 października 2016 r. zmieniającej uchwałę Nr IX/98/2003 Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle z dnia 22 maja 2003 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kędzierzyn-Koźle

- Rada Miasta Kędzierzyn-Koźle oświadcza, iż odmawia uwzględnienia tegoż wezwania.

Zdaniem Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle, skarżona uchwała nie narusza interesu prawnego, o jakim mowa w wezwaniu.

Skarżący z jednej strony pojmuje swój interes prawny w możliwości realizacji konkretnego zamierzenia na które uzyskał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, a z drugiej wskazuje, jakoby przedmiotowa uchwała miała zakazywać działalności rolniczej, wcześniej dopuszczalnej – obszernie wywody zawarte w wezwaniu opierają się na tych dwóch założeniach. Rada Miasta Kędzierzyn-Koźle zwraca jednakże uwagę, iż żaden przepis prawa nie stwarza po stronie inwestora roszczenia o realizowanie inwestycji objętej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach i samo w sobie nie stwarza uprawnienia do jej realizacji – a więc zmiana planu wykluczająca jej realizację godzi jedynie w interes faktyczny takiego inwestora, a nie w jego interes prawny. Art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym pozwala zaś skarżyć akty wydawane przez organy gminy wyłącznie wówczas, gdy naruszają interes prawny lub uprawnienie, a więc nie znajduje zastosowania w przypadku, gdy akt podjęty przez organ gminy narusza interes faktyczny ale nie ingeruje w gwarancje wynikające z przepisów prawa. Z kolei zarzut wprowadzenia zakazu działalności rolniczej prowadzonej przez skarżącego jest o tyle chybiony, że zmiana planu nie niweczy możliwości prowadzenia takowej, nawet w odniesieniu do hodowli. Wprowadzone uchwałą ograniczenie powoduje jedynie zakaz lokalizacji hodowli o pewnych rozmiarach a więc nie likwiduje swobód skarżącego a tylko je ogranicza – co jest dopuszczalne w demokratycznym państwie prawnym, pod warunkiem ochrony dóbr wyższego rzędu (o tym, że zdaniem Rady Miasta ów warunek jest spełniony, rozstrzygnięto podczas dyskusji zakończonej podjęciem omawianej uchwały). Skoro zaś zakaz nie niweczy rolniczego przeznaczenia terenów, nie może być mowy o sugerowanym w wezwaniu naruszeniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Tym samym nie ma podstaw aby uwzględnić tak uzasadnione wezwanie skarżącego.

UZASADNIENIE

Stosownie do art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w celu zaskarżenia uchwały rady gminy do sądu administracyjnego należy uprzednio wezwać radę do usunięcia naruszenia prawa. Rada gminy nie ma wprowadzić prawnego obowiązku udzielenia odpowiedzi na takie wezwanie, niemniej jednak przyjęta praktyka pracy Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle zakłada udzielanie odpowiedzi – stąd celowe jest podjęcie uchwały w kwestii objętej niniejszym projektem.

W niniejszej sprawie wezwanie zmierza do zakwestionowania uchwały podjętej niedawno, odwołuje się do okoliczności, które były poruszane podczas dyskusji na forum Rady. Przedmiotem wezwania nie jest jednak polemika z rozwiązaniami przyjętymi przez Radę, lecz zarzuty naruszenia prawa – stąd też odpowiedź, której projekt opracowano na podstawie załączonej opinii prawnej, dotyczy polemiki z owymi zarzutami.

Zarówno opinia, jak i niniejszy projekt, nie obejmują analizy celowości podejmowania uchwały, którą kwestionuje skarżący; nie stanowią też głosu w dyskusji na temat planowania przestrzennego.

Stanowią one jedynie odpowiedź na zarzuty naruszenia interesu prawnego skarżącego (czyli w istocie zarzuty naruszenia prawa) – które to zarzuty należy uznać za niezasadne.

Kierownik Wydziału
Gospodarki Miejskiej
i Planowania Przestrzennego
mgr Maciej Krawczyk

Maciej Krawczyk
2012.04.18

dy

KANCELARIA RADCY PRAWNEGO

Dotyczy : reakcji na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa.

INFORMACJA PRAWNA

W odpowiedzi na wezwanie do usunięcia naruszenia interesu prawnego, doręczone dnia 26.1.2017 r. a wystosowane w związku z uchwałą Nr XXXV/308/16 z dnia 27.10.2016 r. - uprzejmie informuję, co następuje.

Wezwanie jest warunkiem zaskarżenia miejscowego planu do sądu administracyjnego. Zbadać należy, czy wzywający ma interes prawny w zaskarżaniu przepisu i czy wskazany w wezwaniu przepis istotnie narusza interes prawny skarżącego i porządek prawny.

Niewątpliwie okoliczności podniesione w treści wezwania wskazują, że skarżący posiada interes prawny w zaskarżeniu przedmiotowej uchwały, jest bowiem właścicielem nieruchomości objętej zmianą planu a przy tym zmiana uniemożliwia mu realizację inwestycji, objętej wydaną przed dokonaniem owej zmiany decyzją środowiskową.

Należy jednak wskazać, że skarżący z jednej strony pojmuje swój interes prawny w możliwości realizacji konkretnego zamierzenia (określonego w decyzji środowiskowej) a z drugiej wskazuje, jakoby przedmiotowa uchwała miała zakazywać działalności rolniczej, wcześniej dopuszczalnej – obszerne wywody zawarte w wezwaniu opierają się na tych dwóch założeniach. Takie założenia są jednak nietrafne. Żaden przepis prawa nie stwarza po stronie inwestora roszczenia o realizowanie inwestycji objętej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach i samo w sobie nie stwarza uprawnienia do jej realizacji – a więc zmiana planu wykluczająca jej realizację godzi jedynie w interes faktyczny takiego inwestora, a nie w jego interes prawny. Art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym pozwala zaś skarżyć akty wydawane przez organy gminy wyłącznie wówczas, gdy naruszają interes prawny lub uprawnienie, a więc nie znajduje zastosowania w przypadku, gdy akt podjęty przez organ gminy narusza interes faktyczny ale nie ingeruje w gwarancje wynikające z przepisów prawa. Takie naruszenie może być ewentualnie podstawą roszczeń odszkodowawczych na podstawie odrębnych przepisów.

Z kolei zarzut wprowadzenia zakazu działalności rolniczej prowadzonej przez skarżącego jest chybiony, gdyż zmiana planu nie niweczy możliwości prowadzenia takowej, nawet w odniesieniu do hodowli. Wprowadzone uchwałą ograniczenie powoduje jedynie zakaz lokalizacji hodowli większej niż 40 – 60 DJP (czyli powyżej 10.000 sztuk kur) - § 3 ust. 1 pkt 102 i 103 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Tym samym zakaz wprowadzany uchwałą nie niweczy swobód skarżącego a tylko je ogranicza – a to jest dopuszczalne w demokratycznym państwie prawnym, pod warunkiem ochrony dóbr wyższego rzędu (spełnienie tego warunku w niniejszej sprawie było dowodzone w uzasadnieniu do uchwały). Skoro zaś zakaz nie niweczy rolniczego przeznaczenia terenów, nie może być mowy o naruszeniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Tym samym nie ma podstaw aby uwzględniać tak uzasadnione wezwanie skarżącego.

